

РЕШЕНИЕ

№ 4490

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5513** по описа за **2020** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от А. И. К., срещу решение от 24.04.2020 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 20-ти състав, по нахд 3984/2019 г. по описа на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление № 19-4332-001073/18.02.2019г., издадено от началник група към СДВР, отдел Пътна полиция за нарушение на чл.36, ал.1 ЗДвП, за което на основание чл.179, ал.2, във вр. с чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложено на касатора административно наказание глоба в размер на 200 лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е неправилно, като са допуснати съществени процесуални нарушения. Заявява, че извършеното нарушение не било безспорно доказано.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Л., който моли решението на СРС да бъде отменено като неправилно.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен не изпраща процесуален представител.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не са налице наведените касационни основания.

В производството пред СРС е установено, че на 24.01.2019 г., около 12.40 ч., в гр.С., на Кръговото на площад „С. гара“, с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „Мазда“ с рег. [рег.номер на МПС] , и на връзката с [улица]при извършване на маневра ляв завой от средната лента не пропуска и реализира ПТП с попътно движещия се от ляво лек автомобил „Мерцедес“ с рег. [рег.номер на МПС] , с което виновно нарушил чл.36,ал.1 от ЗДвП.

Тази фактическа обстановка въззивният съд е приел за установена въз основа на гласните доказателствени средства - на актосъставителя и писмените такива, приобщени по реда на чл.283 НПК, като подробно и обстоятелствено е анализирал всички, вярно и точно формирал изводи за произтичащите от тях факти и обстоятелства, относими към състава на нарушението. Така съдът е взел предвид и представените схеми на организация на движението на конкретното място - от 2014 и 2016г., представени от Столична община, от които е установил посоката на движение във всяка от четирите ленти на пътното платно в района на местопроизшествието и разположената сфетофарна уредба там. Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС по фактите, относими към съставомерността на извършеното нарушение.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени. Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН.

Правилни са и изводите на въззивния съд по отношение на приложението на материалния закон. Нормата на чл. 36, ал.1 от ЗДвП определя, че завиването наляво се извършва от най-лявата пътна лента по посока на движението, а когато лентите са обозначени за движение в съответна посока - от лента, предназначена за завиване наляво. Както от доказателствата приобщени по делото, така от свидетелските показания на разпитаните свидетели се установява, че при извършване на маневра ляв завой от лента, която е обозначена за движение само направо, привлеченото към отговорност лице е станало причина за реализиране на ПТП с движещия се до него лек автомобил.

Съдът не е кредитирал обяснението на касатора А. И. К. в декларация във връзка с ПТП относно посоченото обстоятелство, че другият автомобил се движел зад него и когато К. правел ляв завой за [улица], другият автомобил се движел направо. Въззивният съд е посочил, че ако фактическите обстоятелства са били такива, то ударът между двата леки автомобили не би настъпил между предната лява част на управлявания от К. лек автомобил и странично- задната дясна част на другия автомобил. В този смисъл било и отразеното от водача на другия автомобил

„Мерцедес" с рег. [рег.номер на МПС] участвал в ПТП - Р. С. П. - „Не го видях. Удари ме странично отзад". Този си извод съдът е мотивирал и със схемата в Протокола за ПТП и скицата към него, от схема направена от П. в попълнената от него декларация, както и липсат ана твърдение от касатора К., че преди предприемането на маневрата ляв завой е подал ляв мигач.

При данните по делото, и предвид забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция, доводите в касационната жалба за неправилна преценка на доказателствата от въззивния съд, не се споделят. Следва да се отбележи, че доводите в касационната жалба касаят обстоятелства по фактите, обсъдени във въззивното решение.

Нарушението е установено по безспорен начин, както от писмените доказателства-Протокол за ПТП, декларации от участниците в ПТП, Скица на ПТП, а така също и от показанията на разпитаните свидетели. Доказано е, че ПТП е настъпило в резултат на извършване на ляв завой от страна на касатора, от лента, която е обозначена за движение само направо - средната лента за движение.

Въззивният съд е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за конкретния случай обстоятелства, излагайки ясни и убедителни мотиви в подкрепа на крайния извод за законосъобразно ангажирана административно наказателна отговорност, поради което обжалваното решение следва да се остави в сила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение решение от 24.04.2020 г., постановено от Софийски районен съд (СРС), НО, 20-ти състав, по нахд 3984/2019 г. по описа на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.Производст